

der er nedsat af Vejle Byraad, under Forhandlingerne med Ministeren og Finansudvalget havde det Indtryk, at dette Projekt slet ikke vandt Bifald hos de tilstedeværende. Vi havde det Indtryk, at dette Projekt slet ikke lod sig realisere i Øjeblikket, og senere har der været Møde derovre af forskellige Foreninger, Haandværkerforeningen, Handelsforeningen, Borgerforeningen og vist flere, hvor der heller ikke har været nogen videre Stemning for Flytningen af Banegaarden. Saa vidt jeg ved, har man lagt mest Vægt paa, at en Del af de af mig omtalte Ændringer blev gennemført. Derfor lægger jeg ogsaa mest Vægt paa, at man tager de Henstillinger, jeg allerede gjorde ved første Behandling og atter gør her, med ind under sine Overvejelser, da Finansudvalget ikke er færdigt endnu, og søger at imødekomme os, saa meget man mener at kunne. Jeg haaber saa, at Finansudvalget vil være os behjælpeligt med at realisere disse Ændringer, som jeg har nævnt. Derfor behøver Tanken om en Flytning af Banegaarden jo ikke absolut at være skrinlagt.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Samraad, som er omtalt i Betænkningen under Nr. 14, og som har angaaet Trafikforholdene i Østjylland. Hver Gang jeg kommer hjem til min Valgkreds, spørger man mig, om man snart tør vente en forbedret Toggang paa Østbanen. Jeg trøster dem det bedste, jeg kan, idet jeg minder dem om, at Trafikministeren har lovet, at der skal blive taget Hensyn til os, for saa vidt det lader sig gøre; men da Spørgsmaalet er fremme i Finansudvalget, vil jeg atter anmode om, at man tager de uheldige Forhold hos os med ind under Overvejslen angaaende Jernbaneforbindelsen i Østjylland.

Samuelson: Det første Spørgsmaal, jeg vil gøre et Par Bemærkninger til, er det af de Radikale og mine Partifæller i Finansudvalget stillede Underændringsforslag til Ændringsforslagene under Nr. 2—15 og Nr. 17, gaaende ud paa at forhøje de foreslaaede Tillæg til de i Ændringsforslagene omhandlede Arbejderes Lønning med 58,000 Kr. Denne Sag er indgaaende omtalt saavel i Dag som i Lørdags, men jeg vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger dertil. Jeg vil meget varmt anbefale Underændringsforslaget, som jeg synes er meget retfærdigt og tillige meget beskedent. Man har foreslaaet at forhøje de maanedslønnede Depotarbejderes Løn med 40 Kr. om Aaret.

Underændringsforslaget gaar ud paa yderligere at forhøje Lønnen med 15 Kr. Disse Folks Lønninger er saa lave, at en Forhøjelse med 55 Kr. om Aaret er meget beskedent. De maanedslønnede Depotarbejdere har en Begyndelsesløn af fra 900 Kr. til 1,110 Kr. om Aaret og en Slutløn efter 16 Aars Forløb af 1,260—1,470 Kr., efter som de staar i Lønningssats a, b, c eller d. Enhver vil kunne se, at den foreslaaede Lønningsforbedring er ganske beskedent. Der er foreslaaet en Lønforhøjelse for det daglønnede Personale ved Baneforholdene af 15 Øre om Dagen, hvilket Mindretallet foreslaar forhøjet til 20 Øre om Dagen. Grunden til, at Mindretallet har foreslaaet yderligere Forhøjelse, er, at de paagældendes Løn er saa umaadelig lav som fra 2 Kr. 70 Øre til 3 Kr. 70 Øre pr. Dag. Der er ingen Steder indenfor Industrien, hvor man lønner saa urimelig lavt. Lønningen for Ledvogtere paa Fællesposter og Mandsposter er foreslaaet forhøjet med gennemsnitlig ca. 22 Øre om Dagen. Dette foreslaar Mindretallet forhøjet med 8 Øre til 30 Øre pr. Dag. Deres Løn er for Tiden 2—3 Kr. pr. Dag, og selv om den forhøjes med 30 Øre pr. Dag, kan man ikke sige, at den naar nogen svimlende Højde. For Pasning af Kvindeposter er det foreslaaet at yde foruden Fribolig 10 Øre pr. Dag samt i visse Tilfælde et yderligere Vederlag paa indtil 90 Øre. Disse Vederlag foreslaar Mindretallet forhøjet til henholdsvis 20 Øre og 1 Kr. pr. Dag. Det er i Betænkningen meget rigtigt bemærket, at disse Lønninger er meget lave, og at de bør forhøjes, fordi Priserne paa Livsfornødenheder har været meget stærkt stigende, siden den nuværende Lønreform blev vedtaget i 1908. Ja, det er sikkert rigtige Motiver, der er anførte under Nr. 8 i Betænkningen; men dette Forslags Rækkevidde vidner alligevel ikke om, at der er taget tilstrækkeligt Hensyn til, at Prisen paa Livsfornødenhederne er steget saa betydeligt, som den i Virkeligheden er, i disse Aar. Det foreslaaede Løntillæg drejer sig om 40 Kr. om Aaret, hvad jeg finder ganske beskedent; det er ikke en Gang 1 Kr. om Ugen til disse lavt lønnede Arbejdere. Saaframt den højtærede Minister havde overværet et af de Møder, som er blevet holdt omkring i Landet, og hvis Regeringspartiets Rigsdagsmænd havde været mere villige til at efterkomme Indbydelserne til disse Møder, vilde de have lært noget af de Folks Udtalelser paa Møderne. Den ene stod op efter den anden og bevidnede, hvor slet de var lønnede, og hvorledes de ofte